

POKROK PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Baline okres, Neb.; ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb.; ve Wilson, Kans., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$2.00. Pro Kanadu \$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí peněžních poukázek (Money Order), expresních poukázek (Express Money Order), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujte-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu. Dopisy z kruhů členstva ochotně uveřejňujeme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

POD MRAKEM.

Sbírka básní prof. Píseckého.

V naší česko-americké literární pustince uvítáme jistě s vřelým pochopením verše, jež psala ruka muže celého, se zlatým srdcem, mužného ducha, muže činu. Jsou to básně prof. Píseckého, jenž svými přednáškami i svým příjemným osobním stykem získal s na ráz tisíce přátel ve všech našich osadách, jimiž projel na své velké a úspěšné přednáškové cestě Amerikou.

Jestliže kdy naši krajané sáhli po sbírce básní dychtivé a jestliže jim hučela mluva vázaná, pak tomu bude tentokrát. V našem sborníku po existenciálním zabezpečení je málo poesie a více ba nadbytek prosy životní. Tím radostněji vítáme sbírku básní jež jsou skutečnými básněmi, jež mají svou uměleckou cenu. Básně prof. Píseckého tuto cenu mají. A pro nás, kteří kulturně jsme přece jen odříznuti od kmene české vzdělanosti a duševní kultury české, básně prof. Píseckého budou přiblížením se té české duši dneška, jež zmítána velkým bojem, zocelená však a nezdolná promlouvá k nám tyzím čestvím, oním, jež probudilo možnou sílu českého národa k odporu proti Rakousku, a vetkla do českých dlaní zbraň jako jedinou ráznou a mužnou odpověď. Prof. Písecký jako bojovník, organizátor českých dobrovolníků na Rusi, je i ve své sbírce básní osobností silnou. Jeho verše jsou klasicky dokonale, jeho říkání rytmická a čistá, myšlenková bohatost v básních jeho závoří s krásou formy. Od té doby, kdy jsme byli odříznuti válkou od sledování české nové produkce literární, nečetli jsme až na malé výjimky básní výraznější k nám promlouvající.

Autor nazval sbírku svou "Pod mrakem". Pod mrakem je dnes naše rodná země. Hrabě Lutetov předpovídal dobře: Těžké mraky dle všeho obklopují budoucnost Čech. Mraky ty nám zaslánějí pohled do budoucnosti národa i jeho přítomnosti. Než pronikly jimi blesky českého vzduchu, a tam, kde mraky rozruží, pronikají zlaté paprsky naděje, proniká teplota české síly, české dobroty, české nezdolnosti. A takové jsou i básně prof. Píseckého. Z pod mraku duševní tůň, vyznačuje ta česká naděje, české sebevědomí, tentokrát netlumějí ani opravdovou citovou ušlechtilost. Jsme přesvědčeni, že básně prof. Píseckého, jež vyjdou v nejbližších dnech, nejen budou rozšířeny po naší české Americe jako málokterý literární produkt zde vydaný, ale česko si více ceníme, přiblíží duše dobré ještě více tomu, co vykryštalizovalo tak krásně v práci zahraničních Čechů: čistě ušlechtilé čeství!

PŘEDNÁŠKOVÁ ORTA PROF. PÍSECKÉHO.

Tisk. kancel. Čes. Nár. Sdružení.

Skvělý je výsledek přednáškové cesty prof. Píseckého. Vedle mra-

vního úspěchu také finanční označování je ze všech česko-amerických osad, v nichž náš milý host promluvil. Přednáškové turné zakončeno bude 30. června v Baltimore, Md., před tím ještě promluví v Pittsburghu 28. června, kamž odecestuje z Clevelandu. Prof. Písecký přednášel v New Yorku, Bostoně, Astorii, dále v jiných osadách kolem New Yorku, v Chicagu, Ciceru, Ill., Detroit, Racine, Wis., Cedar Rapids, St. Louis, Omaze, West, Tex., Dallas, Tex. a Houston, Tex. Konečně v Clevelandě, Pittsburghu a Baltimore.

Rada osad přála si jej mít ve svém středu, než nebylo možno vyhovět. Všude uvítán byl s největším nadšením jako zástupce našich statečných bojovníků a zástupce česko-slovenských organizací na Rusi, i tamní Národní Rady. Ještě více však působila na tisíce našich krajanů jeho osobnost sama. Nejen je výborným řečníkem, jenž málo rovných k nám zavítalo, ale svým jedním úsměvem mužným získal si rázem nesčetné osobních přátel. Přednáškovou cestou svou, na níž neznal námahy a odpočinku, vykonal pro posilu naší věci velmi mnoho a bude ho vždy vděčně vzpomínáno.

Než i jinak přispěl naší věci: Daroval svou skromnou sbírku básní Českému Národnímu Sdružení, jež je vydá tiskem v nejbližších dnech. Básně prof. Píseckého známy jsou mnohým čtenářům Čechoslováků, kdež je uveřejňoval pod pseudonymem Jiří Mařin. Jedna z nich dokonce přeložena do angličtiny a otištěna bude v příštím čísle The Bohemian Review. Kniha sama nese název "Pod mrakem." Ohlasku krevil americký umělec Fred H. Chapman. Neříká pochvy, že kniha básní prof. Píseckého rozšíří se v tisících výtiscích po Americe a že přispěje tak velkým finančním úspěchem Českému Národnímu Sdružení.

PROČ AMERIKA VÁLČÍ.

Vláda vydala první řadu úředních listin, které obsahují diplomatické jednání s Německem a budou s ostatními tvořit tak zvanou "červenou, bílou a modrou knihu". Projednává se v ní základní jednání s Německem, dlouhá trpělivost Spoj. Států a příčiny, proč konečně nit americké trpělivosti praskla. Listiny zpracoval státní tajemník Lansing a tajemníci války, Baker a námořnictví, Daniels, ale mnohé odstavečky psány jsou rukou prezidenta Wilsona samého.

Nezajímavější věcí v nich jest sdělení, že německý vyslanec, hrabě Bernstorff, odjížděje, prosil prezidenta Wilsona, aby vytkal s vyhlášením války anebo jakýmžkoliv rozhodným krokem, pokud nebude moct dojetí do Berlína a osobně působiti na císaře Viléma, aby Spoj. Státům povolil.

V pamfletu projednávají se obě, jaké měly Spoj. Státy od samého počátku války, kdy chtěly zůstati neutrálními, ale trvaly na svém právu volné plavby po moři a dodávání síteliva a jiných potřeb stranám válčícím. Právě se v něm: "Náš hlavně spor s německou vládou, který učinil situaci úmřed akutní, nastal, když vláda německá ohlásila zapovězené plovno na moři, kdež budou její ponorky operovati v odporu s uznatými zásadami mezinárodního práva. Naše rozhořčení nabývalo vřehole, když byla potopena Lusitania. Tento útok na naše práva byl nejen hrubým porušením zákona, on se přišel i všem základním myšlenkám lidskosti. Úmyslné povraždění pokojných mužů, nevinných žen a dětí, občanů národa, s nímž Německo žilo v míru, bylo zločinem proti civilizovanému světu, který se nedal oděnit a urovnati před žádným tribunálem. Naše vláda však, puzena myšlenkou udržeti mír, pokud bude možno, použila všech prostředků diplomacie, aby přiměla německou vládu k upuštění od takových útoků."

"Však důkazy o věrolomnosti císařské německé vlády počaly se brzo hromaditi na všech stranách. Naše pozitivní snaha, ahyhom zříditi pevnou bariéru dobrých styků s německým lidem, narazila na odpor vlády, která odpovídala vybiřavě a jenom obviňovala své nepřátele." Dále se list. o následech, jak nastala roztržka kan-

onů ponorková počátkem roku 1917, jak došlo k ozbrojené neutralitě a jak konečně byla vypovězena válka.

"Naše vláda nepodnikla žádných rozhodných kroků," praví listina dále, "až přibyl hrabě Bernstorff do Berlína a vyslanec Gerard do Washingtonu, neboť německý vyslanec odehazuje prosl, aby se učinilo žádné neodvratitelné rozhodnutí, pokud nebude srovnáno promluvití s císařem a předněti mu definitivní prosbu. Nevíme, jakou zprávu podal císaři, víme jen, že dodržel-li slovo a zádal-li za odvolání ponorkového rozkazu ve chvíli nejposlednější, nepodařilo se mu politiku císařské vlády jakýmžkoliv způsobem změnit."

V dalším se praví: "Mnoho důležitých bylo nám podáno o věcech tak hrozných, přičichých se našim pojímám lidskosti, že se nám zdálo býti neuvěřitelnými a s těžkým srdcem vzpírali jsme se jim věřiti. Ale věrolomnost německé vlády sprostila nás konečně povinnosti, ahyhom pochybovali o její zločinech v Evropě páchaných. Vláda, která pod předstírkou přátelství pokusila se nás zaplésti do války s Mexikem a Japanem, nemůže žádati, ahyhom jí věřili v jiných věcech. Lidé, jejichžto plácné agenty dynamem ničili naše továrny, byli zajisté schopni zločinů, z nichž jsou obviňováni na druhé straně oceánů. Protestuje-li jejich vláda, že se jen brání a že chce osvoboditi malé národy, seznámila sama toto svoje tvrzení, ohlášivši své podmínky mírové. Posuzujeme-li německou vládu ve světle vlastních zkušeností, vidíme v ní velikou autokracii a čteme její rekord za války. A rekord ten jest hodný odsouzení."

"Již dávno před válkou vzpíralo se Prusko každé snaze z naší strany a ze strany jiných národů o odstranění válečnictví. Historie jeho není níčem než prováděním obrovských příprav k válce ve spolek s arrogantní nesnášlivostí ku každému jinému vládnímu systému a jinému náhledu. S fanatikou vírou v předurčení německé kultury jakožto systému, který spasí svět, neznaala německá vláda po leta nic nežli vychloubání, podvodné jednání a násilí proti právům jiných lidí. Pochybují-li ještě někdo, kdo tuto válku počal, nemůže býti pochybností o tom, kdo byl nejlépe připraven, nejvíce se radoval z jejího počátku a kdo byl okamžitě připraven vrhnouti se na jiné národy, i na takové, kterým mu v nejmenším neublížili."

Po vylíčení rozmanitých německých zločinů za války se praví: "V myšlích amerických lidí se konečně ustálilo přesvědčení, že tato válka za oceánem není pouhou srážkou mezi různými panovníky, ale obrovskou občanskou válkou světovou, v níž se bojuje o svobodu. Zde jest konečně zápas, v němž mají zájem všichni, kdož svobodu milují. Další neutralita z naší strany byla by zločinem proti našim předkům, kteří obětavě žijí, ahyhom mohli býti svobodni."

ADRESA.

podaná českými presbyteriány Generální Assemblies Presbyteriánu církve ve Spojených Státech, zasedající v Dallas, Tex., ve dnech 17.—26. května 1917.

Otevírá a bratří! Z prozřetelnosti Boží národ náš jest volán, aby v poradách váhou svého ducha a svého dědictví přispěl při utváření budoucích tendencí lidskosti. President náš těměř v prorockém nadšení vyjádřil tušbu a snahu malých národů: "ospravedlniti zásady míru a spravedlnosti v životě národů, totiž právo národů velkých i malých a výsadu lidí na všech místech, aby určovali si svůj způsob žiti a poslušnosti."

Tato vlast naše zavěšená před Bohem svobodě těla, mysli i ducha, stala se tímto utištěným majákem nového dne pro osudy jejich života. Sem přišel všechnovali ducha svobody. Někteří se vrátili do staré vlasti i zanesli tam novou sílu a nové ideje. Jiří řekl: "Bůh váš, Bůh náš, lid váš lid náš, vlast vaše vlast naše." K tomuto druhu patří žadatelé. My známe jenom jednu vlast, vlast nad kterou vlaje hvězdná prapore.

Jakkoli kolébka naše stála v zemi Jana Husa v Čechách, přece všechny naše zájmy jsou spojeny v tomto společném bohatství ideálů amerických. My obáváme jen jednu modlitbu, která nás upomíná na rodiště naše, modlitbu, které nás naučily matky naše, modlitbu posledního biskupa českých Bratří, Jana Amosa Komenského: "Věřím i já Bohu, že po přejití věchřie hněvu, hříchy našimi na hlavy naše uvedeného, vláda věcí tvých k tobě se zase navrátí, o lide český!"

Otevírá a bratří! V této době, kdy Bůh ohněm spojuje srdce lidí, nechtěli bychom klásti urážky bratru svému. Ale musíme to pověděti: Když duchovní a církevní samovláda svrchované vlády, shromáždil Bůh skrze Jana Husa kolem "Knihy a Kalieha" a kolem svobody synů Božích celý český národ. Háje tuto výsadu národ český skoro vykrvácel. Když potom v roku 1648, po válce třicetileté, osudy Evropy byly rozhodnuty mírem Westfálským, zapomenuly mocnosti na obětavou službu Čech a ze všech zemí jedině Čechy byly vystaveny na milost a nemilost Habsburků a Jezovitů.

Avšak Bůh ve svém milosrdenství nezapomnul. Když na začátku minulého století národově probouzel se k životu, povolal Bůh Čechy, aby se zastali spravedlnosti malých národů. To bylo programem Čechů v Rakousku a o zápasili. V otázkách náboženských Čechové a Slovinci jsou jedinými slovanskými národy, žijícími od Ruska na jih, kteří mají větší církev protestantskou. S ohledem na fakta předem uvedená, podepsaní zdvořile žádají církev presbyteriánu prostřednictvím Generální Assembly, aby v modlitbách za mír národů byli také zahrnuti Češi a Slovinci, a aby v poradách mírových, ve kterých zástupcové Spojených Států budou zasedati, nebylo opomenuto na Čechy a Slovincy, jako se stalo roku 1648.

V svobodném světě, který v Prozřetelnosti Boží se dostaví, Čechové a Slovinci budtež také svobodni."

(České evangelické sbory tvoří zvláštní sdružení, které bude pracovati za tím účelem, aby protestantské církve svým vlivem působily pro osvobození Čech.)

ČESKÁ AKCE ZAHRANIČNÍ.

Prof. Masaryk přibyl tyto dny do Petrohradu, aby s Odhorem N. R. Č. Z. a se Svazem Československých Spolků rozhodl o další práci naší v Rusku a aby jednal s Ruskou vládou. Dr. M. Štefánik vrátil se z Ruska a pokračuje v Paříži o jednání o řešení československé otázky vojenské.

V naší tiskové propagandě nastane 1. červencem změna, která znamená veliký krok ku předu v naší politické akci. "La Nation Tehéque", řízená po dvě léta profesorem Arnoštem Denisem, bude vycházeti v nové úpravě jako oficiální orgán Národní Rady Českých Zemí za vedení prof. dra. Ed. Beneše, sekretáře N. R., a prof. Denise počne vydávati revui novou, "Le Monde Slave", která projednáváti bude i nadále českou otázku v souvislosti s ostatními otázkami slovanskými. Změnou touto bude šťastně provedena nová děba práce, a akce naše postavena bude na nové, širší základy. Dosavadní dva ročníky "La Nation Tehéque", jejíž řízení ujal se prof. Arnošt Denis v květnu 1915 na žádost prof. Masaryka, vykonaly naší věci službu ohromnou. V době, kdy široká veřejnost francouzská nevěděla o nás téměř nic, a kdy program rodělní Rakouska pokládán od největší části politického světa za čirou utopii, prof. Denis vykonal pro nás práci, kterou národ teprve v budoucnosti ocení a která v Čechách nikdy nebude zapomenuta. "La Nation Tehéque" informovala Francii a Evropu o tom, co děje se v Čechách a českou otázku postavila jako mezinárodní problém.

Zatím však vzrostla a širila se organizace naší československé akce pod vedením Národní Rady, vzrostli kruh našich přátel a spolupracovníků a jevíta se čla dále tím větší potřeba práce nejen theoreticky informační a vědecké, nýbrž i prakticky-politické a organizační. Otázky denaj politiky, ustálosti a potřeby našeho hnutí a

podrobné přehledy politické situace ve vlastní a v Rakousku byly v dosavadním rámci "La Nation Tehéque" na úkor podrobnému studiu otázek slovanských z jednostranného širokého hlediska, které prof. Denis měl vždycky na mysli a které i z našeho českého stanoviska je nutné a neodkladné. Proto zakládá se vedle čtrnáctidenní revue "La Nation Tehéque" jako orgán našeho hnutí, nový měsíčník "Le Monde Slave", vedený francouzskými slavisty v čele s prof. Denisem, který v něm pokračovati bude ve své práci pro nás Čechoslováky a pro celé Slovanstvo za podpory a spolupráce Národní Rady Českých Zemí.

Obě revue, jakož i "Československá Samostatnost" a všechny naše publikace budou napříště tištěny v naší vlastní knihtiskárně, která se právě zařizuje. Československá Samostatnost.

REVOLTA PAN-GERMÁNŮ.

Německá vláda oclta se tvářív v tvář faktu, že vytvořila si ve svém pan-germánském smýšlení obrodu, která konečně může přivoditi její pád.

Ono povzbuzující heslo "Od Hamburku k Perskému zálivu", tak dlouho hlásáno bylo německému lidu, že tento přívok mljí se je přijímat jako inspirovanou pravdu. Tak dlouho slyšel o onom svém místě na slunci, že na ně naposlady počal pohližeti jako na místo již ve skutečnosti dobyté. Jest rovněž patrné, že německý národ udržován byl v naprosté nevědomosti o změnách a porážkách, jež utrpěly německé armády v posledních osmácti měsících. Němečtí oratoři v říšské radě dosud házejí kolem sebe frásením a chlují se "našim vítězstvím". Němečtí žurnalisté dosud opěvují nabubřelé "naše vítězství" armády. Lidu patrně není dovoleno dozvěděti se, že po celé měsíce žádné vítězství jakéhokoliv druhu nemůže býti přičteno německým zbraním, aniž jejich spojením.

Avšak vláda německá dobře vše ví. Kancelář a jeho společníci důkladně chápají, že německým vítězstvím dostavil se odliv — že válečné štěstí obrátilo se proti Německu. Oni jasně vidí, že nikdy opět Německo nemůže býti tak silným, jako jest dnes, jakliže ponorková kampaň nestlačí Anglii na kolena — což jest pohroma, která den po dni stává se nemožnější. Oni vědí, že v několika měsících vojenská situace, již tak dost nepohodlná Němcům, kteří obeznamenáni jsou s fakty, bude nesmírně změněna k jejich nevyhnutelné operacemi Spojených Států.

Vědouce dobře tyto věci, německá vláda používá každého vhodného prostředku obratné a neuvědomité, všeho schopné diplomacie, aby dosáhla míru v době, kdy jest ještě tak dalece neporažena, aby byla s to postaviti se na odpor přílišným požadavkům. Za účelem tím prováděla a provádí intriky v Rusku ve smyslu separátního míru, v kterých o konec, jak zprávy nasvědčují, bude sklamána. Za tím účelem kaiser povzbuzuje Stokholmskou konferenci a posílá tam vybrané své socialisty, aby hráli s německými kartami. To bylo motivem na dně kongresu řemeslníckých unii, do něhož organizované dělnictvo pod moudrým vůdectvím Gumpersovým odepřelo poslání delegátů.

Ale německá vláda nemůže zaujmouti předčtví při navrhování míru, aniž by při nejmenším nedala na jevo, že jest ochotna činiti koncese za tím účelem. A to také učinila. Prohlásila doktrinu žádné anekce mezi jinými věcmi, následkem čehož zřiká se veškerých nároků na Belgiu, Srbsko, Mesopotamii a jiná teritoria zahrnutá v pan-germánské dráze k Perskému zálivu.

Pouhá pověst o těchto koncesích podráždila však pan-germánský živel v národě, jenž podezřívá, že koncese ty míní upuštění od programu, který je motivem války. Mnozí socialistický časopis "Vorwarts" prohlašuje, že trpkost hraničící na desperatismu existuje v Německu následkem pochyb o vládním programu. Jest-liže oběti národa ve válce následovány budou upuštěním od výsokých etických zásad, jakými se měl dle vládního povahování těšiti, národ ten povstane a smete monarchii. Časopis, jenž nedá se míti žádného telefonického spojení a úřadním německým cou-

sorem, prohlašuje otevřeně, že každé oděknutí se ovoc německých vítězství "bude mít za následek bezprostřední revoluci — slovo to musí býti proneseno".

To jest nejvíce pravděpodobná předpověď. Věhnán do války bez vlastní vůle, ohlupován a klamán lživými zprávami o nepřetržitých vítězstvích, udržován v nevědomosti o pravém významu postupné organizace celého světa ve válce proti kaisrovu a jeho pirátským úmyslům a udržován ve svých krutých obětech a utrpeních slibem na velký materiální zisk pro svou vlast a pro dívky svých dětí — co učiní německý lid, až objeví, že byl podveden a přelstěn od svých pánů? Co jiného, než že se obrátí proti těm, kdož jej zavedli k sebevraždné válce a zničili jej?

ZPRÁVY Z RESCUE, NEBR.

Dne 25. června 1917. Prší a hrom bije, až se všechno otřásá! Nu, a tu mně napadá, že bych mohl zase něco od nás napsat. Včera jsme — já a moje družá — promokli až na kůži a vzdor tomu, že jsme byli pouze ušli od domova, museli jsme ten náš kočár bez koní nechati státi na farmě a jářku, Vašku, pěkně střeživky vyzout a caput psšky domů. Byla to ideální cesta; člověk klouzal a motal se zároveň jako kdyby v hlavě bylo asi tučet Metzového a při tom všem, když vám blesky stále křičí před očima a tma je, že člověk ani krok před sebe nevidí, tu věru člověku by zašla chuť chodit do divadla. K tomu mi ještě žena bručí, že chlapec nezavřel kurata, že je kvočna pryč a že to všechno zhyne. Shnutí je totiž od rána už, promokla také asi po třetí. No a to vše, někdo to odstanat musí! Já povídám, mohli jsme tam zůstat až do rána, vždyť si můžem také jednou pořádně zatřásnout. Ale maruť řeči: měli pryč jsme zastat doma, když se to stále tak mračilo. Ale už se stalo a teď raději k věci, co jsem chtěl vlastně psáti.

O věrejším divadle. Ano, vše bylo krásné, jen tu návštěvu to mizerně počasí nemělo pokazit. Mají ti naši Ludvíkové u nás pravdu snůdu. Po třetí již u nás hráli a pokázali psši, že při nejlepší volí jít do divadla, člověk musí zůstat doma. Kus "Práské dělá", se velice líbil; volba byla šťastná a provedení znamenité. Herci činili se, aby úlohy svých zhostili se pokud možno nejlépe a úkolu svému také dostáli. Ano, pošli nám pěkný obrázek z toho "práského života" a člověk vyocí všechnu tu radost, lásku a štěstí z dnů minulých — a mládí. Ano takový je život tam u nás, a věru když jsem odcházel z divadla, celou svojí duší vzil jsem se znovu do začalých dnů, které prošel jsem tam doma a vzpomínal svých druhů svého mládí. Kolik takových postav jako nám vytvořil pan Jiří Prokoc v úloze Otty, politiku jinou, německých kanonů, kolik tak bezstarostných a přece vždy veselých a dobřých Státnů padlo za obět v nynějším velkém zápase pro naši věc, pro právo a spravedlnost. A když tak stále přemýšlím, co děláme my zde a co vše obětovati musí ty "práské děti" tam u nás, připadá mně, že my vlastně konáme tuze málo — skoro nic proti těm obětem, které pínáčetí musí ti naši hoši s takovou láskou a sebezapřením. Ano, práce a hodné práce té drobné od druhu k druhu jsou třeba, chce-li, aby žaso tento zakončen byl pro nás věčně. Takové mám dojmy z věrejšio divadla a škoda jen, že umělecká cesta našich Ludvíkových pro velkou vzdálenost našich českých osad a jiných ještě překážek nemůže býti poříkána častěji. Doufám však, že tak jak u nás i v údu jinde získali sobě celou řadu přátel a že poslouží to českému vankou zvláště pakliže podobná cesta uspořádána bude častěji. Toto bylo poslední představení a třeba se podk finančně nedopadl tak, jak bychom ty byli Ludvíkovým přátel, nemalí úspěch celé cesty byl vskak a ti, kteří navštívili divadlo, zajisté dlanio vzpomínati budou na těch věcech hodín, které přijímali ztvářili ve společnosti našich, nebýt a těšit se budou všichni v bruku své znovu k nám zavítá šťastnou cestu a na shledání se přaji Vám — Pražský